

OSEBNO

Mogotec z intuicijo

Finančna družba KS Naložbe, ki jo prek ciprskega holdinga Kalantia Limited lastniško obvladuje Igor Lah, je objavila namero o prevzemu delnic Pivovarne Laško. Možak športne postave, ki o novinarjih nima pohvalnih besed, verjame, da bi lahko zadolženo pivovarno razdolžil do vzdržne mere: »Mislim, da je treba čim prej nekaj presekat, saj je lahko pojutrišnjem v stečaju.«

BRIGITE FERLIČ ŽGAJNAR

Računalničar, ki so ga od nekdaj privlačile finance, je prepričan, da lahko ponujena rešitev razplete sistem Laškega, z vsemi hčerinskimi družbami in s tem povezanimi bančnimi zgodbami. Tega ne dela iz domoljubnih vzgibov, pač pa vidi poslovno priložnost: »Zadeva v Laškem je tako zamotana, tako zavozlana, verjetno je pravi trenutek, da se nekaj zgodi.« Da bi ga k sodelovanju nagovoril finančni minister Franc Križanič, ki je bil nekdaj nadzornik v njegovi nekdanji družbi za upravljanje Divida, zanika, češ da se ne posvetuje z nikomer. »Politikov ne sprašujem za mnenje, s Križaničem sva se, odkar je minister, videla dvakrat.« Način, na kakršnega se zadnja leta politika vmešava v gospodarstvo, označuje za »katastrofo, ki vodi le v še večje brezno«. Po njegovem nihče od slovenskih podjetnikov noče sklepati poslov, saj je takoj ožigasan za tajkuna ali se mu pripiše, da bo nekaj ukradel oziroma se zoper njega uvede policijska preiskava. »Kar zadeva stanje duha, so razmere duhamorne.« Zanikal je, da bi imel pri gradnji poslovnega imperija kakšnega botra. Koga iz gospodarstva ali politike najbolj ceni, ni hotel izpostaviti. Da se ne bi kdo čutil užaljenega, ker ga ni omenil. »V Sloveniji je bilo v preteklih petih letih, kar zadeva gospodarstvo in njegovo financiranje, narejenih ve-

liko napak. Upam, da se bo ta praksa prekinila in se bomo začeli ponovno vzpenjati.«

Stavi na občutek

Človek, ki ga označujejo za tranzicijskega mogotca, najbolj zaupa lastni intuiciji: »Za posel imam kar dober nos.« Od kod mu kapital za prevzem Pivovarne Laško, ne izda, češ da bi kršil prevzemno zakonodajo, če bi karkoli rekel. Na vprašanje, kaj bo v primeru prevzemnega uspeha naredil z medijsko hišo Delo, je odgovoril le, da morajo biti časopisi politično neodvisni. »Občutek imam, da je preveč člankov piarovsko kupljenih in da niso napisani nepristransko, ampak so dirigirani iz raznoraznih lobijev.«

Da s predstavniki sedme sile nima najboljših izkušenj, je nemo pričala snemalna naprava, ki je zapisovala naš pogovor za sogovornikov arhiv. »Skoraj v vsakem članku preberem stvari, ki ne držijo. Zgodbe, ki sem jih zanimal in dokazal, da niso resnične, se pojavijo vedno znova. Nekdo se je spomnil, da sem Kli Logatec poslal v stečaj in likvidiral, in zdaj se ta informacija ponavlja, dejstvo pa je, da nisem imel niti ene delnice omenjenega podjetja.« Čudi se, ko mu očitajo, da od podjetij ostanejo samo lupine, ko jih dobi v roke. »GPG sem prestrukturiral, prodal sem ga v odlični kondiciji. Imelo je možnost požeti rezultate dveletne konjunktore v gradbeništvu. Če je podjetje zaradi nenavadnih potez poznejšega vodstva po petih letih šlo v stečaj, je zgrešeno mene povezovati s tem. Podobno je s Steklarno Hrastnik. Liko Vrhnika je v likvidaciji, toda posluje popolnoma normalno, zaposleni imajo še vedno delo in je praktično eno redkih podjetij iz lesne branže, ki je ostalo. V Sloveniji je treba vsakogar malo nad povprečjem diskreditirati, potolči, da obupa in spakira kovčke.«

Delno jih je že. Poslovno se je iz našega trga umaknil pred tremi leti, zasebno pa je o tem razmišljal. »Ne glede na to, kaj se tu dogaja in kakšno okolje je, imam slovensko državljanstvo, rad živim tukaj. Blizu so smučišča, morje, imamo odlično vino in hrano, rad govorim slovensko in to so razlogi, da sem tukaj.« Davke raje plačuje v davčno ugodnejših okoljih, toda o tem pozneje.

Denar ni sveta vladar

Človek, ki je bil na začetku kariere tudi učitelj matematike na srednji

šoli, o vrednosti svojega premoženja ne govori, ker je to zasebna stvar.

Številke, ki so bile podane v medijih in se gibljejo od 145 milijonov evrov navzgor, po njegovem niso točne. Ob tem zvito doda: »Nemogoče, da bi bile, ker je premoženje dinamična stvar in se vsak dan spreminja.« Zanimalo nas je, ali je bila kakšna ocena vsaj približno točna, vendar je našo radovednost zavrnil: »Pustiva številke, mislim, da niso tako pomembne.« Bolj pomembno se mu zdi, da ga vsak dan ob trinajstih na domači mizi čaka kosilo. Po njegovem se ljudje premalo zavedajo, da je prehrana eden od bistvenih elementov zdravja. »Glede tega so večinoma leni. Pred leti se je naša družina zavestno odločila, da se bomo dnevno družili za mizo, pa četudi za petnajst minut in s hrano, o kateri vemo, kakšna je. To je ena najpomembnejših stvari v življenju, tako kot je pomembno zdravo družinsko okolje.« Pravi, da denar pri njem nikoli ni bil na prvem mestu: »Milijon, deset milijonov, milijarda, deset milijard, razlika je samo v ničlah zadaj. Od milijona navzgor je vse bolj ali manj podobno! Denar ti omogoča svobodo. Lahko narediš tisto, kar misliš, da je prav, in si želiš narediti.« V življenju ima tri cilje, med katerimi ni naskoka na pivovarno: »To ali drugo leto si želim

osvojiti naslov svetovnega prvaka v razredu RC 44, v katerem jadram, čim prej moram postaviti muzej sodobne umetnosti z najboljšo zbirko v srednji Evropi ter zgraditi novo kirurško bolnišnico v Ljubljani.« Kirurški sanatorij v Rožni dolini, v katerem ima posredno večinski lastniški delež, je po njegovem premajhen. Sprašuje se, zakaj ne bi delil, če nekaj imaš. »Življenjska doba je približno osemdeset let, in ko greš, ne moreš nič odnesti s seboj. Zbirko sodobne umetnosti, ki se je vzpostavila v preteklih letih, si želim odpreti za javnost v mestu, kjer delam in sem rojen. Veliko bo prispevala k življenju tega mesta in upam, da bodo Ljubljančani čez sto let ponosni na to, kar se bo zgodilo.« Tako, kot je on na župana Zorana Jankoviča. Pohvalno se mu zdi, ker je v mestu nekaj premaknil: »Pri njem se rezultati vidijo – ali je to bilo zgrajeno predrago ali prepceni, ne sodim, ker nimam podatkov.«

Zmagi naproti

Karierni vzpon Ljubljančana, nekdanjega litostrojskega štipen-

dista, se je začel z ustanovitvijo družbe za upravljanje Divida, ki je v svojih skladih zbirala lastninske certifikate: »Začutil sem, da gre za pravo stvar in da je privatizacija tista zgodba, ki bo zaznamovala Slovenijo in mene.« Prvi kapital, ki ga je lahko investiral, je zaslužil kot učitelj v plesni šoli. Do poškodbe je bil namreč športni plesalec, ki mu je dvakrat uspelo osvojiti državno prvenstvo tedanje SFRJ v kombinaciji.

Da namerava davčna uprava pod drobnogled vzeti pravne in fizične osebe, ki denar nakazujejo v davčne oaze, ga ne skrbi. »Niti malo!« Posluje v Luksemburgu in na Cipru. »Javnost domneva, da se kapital seli v tujino zaradi davkov, kar ni glavni razlog. Bistvenejši so stabilno poslovno okolje in jasni zakoni.« Zaradi očitkov, da se je okoristil na račun delničarjev privatizacijskih skladov, da njegovo poslovno pot zaznamujejo nenavadne transakcije, izrivanje malih delničarjev, selitve premoženja iz enega v drugo podjetje, je dobil trdo kožo.

»V času privatizacije sem bil zagotovo udeležen v 150 podjetjih, pozneje sem ustanovil še veliko

projektne firm. V poslovnem svetu je običajno, da se jih likvidira po končanem projektu. Pri nas imajo likvidacijo za nekaj slabega, je pa samo zaključek ustanovitve podjetja. Če ne reagiraš dovolj hitro na dogajanje v okolju, se ti začne dogajati to, kar se dogaja v Sloveniji z večino podjetij. Prepočasna so, ne odzivajo se na razmere in zdaj je celotno gospodarstvo v razsulu. Mi se poskušamo odzivati hitro, takoj ko nastopijo težave, je treba ugotoviti, od kod izvirajo, slabe dele podjetja izločiti, jih prodati, dobre pa zadržati, razviti.« Pojasnil je, da v zvezi z malimi delničarji ni bilo sodnega postopka, v katerem bi mu dokazali, da je karkoli storil narobe. Ga je pa sodišče marca letos zaradi sumljive preprodaje Mercatorjevih delnic leta 1996 obsodilo na pogojno kazen, vendar zadeva še ni pravnomočna. »Izrečena kazen dokazuje, da to ni bilo veliko kriminalno dejanje, tudi če obstane. Na sodišču sem natančno razložil, zakaj je v zadevi šlo, tudi sedem največjih domačih strokovnih eminec je v ekspertizah potrdilo moje navedbe. Prepričan sem, da bo višje sodišče izreklo oprostilno sodbo.« Podjetnik, ki prebiva v Ljubljani in

ima poleg čudovitega domovanja na Bledu v lasti še nekaj drugih nepremičnin, med drugim stolpnico TR3 v središču glavnega mesta, pravi, da si želi z najboljšimi delati najboljše. »Nočem biti polovičarski.« Pred približno dvema letoma je hotel prevzeti Mercator: »Nekdanji lastnik Pivovarne Boško Šrot je očitno imel fige v žepu in se malo igral.« O njem nima mnenja, se mu pa zdi način, na kakršnega je zgradil sistem Laško, finančno nesprejemljiv, ker je popolnoma nevdzržen. Verjame, da mu ga bo uspelo narediti vzdržnega. Poslovi se z besedami »Novim zmagam naproti«. Toda kjer nekdo zmaga, drugi izgubi.

brigite.ferlic.zgajnar@delo.si

»Milijon, deset milijonov, milijarda, deset milijard, razlika je samo v ničlah zadaj. Od milijona navzgor je vse bolj ali manj podobno!«

Stran / Page: 12

Doseg / Reach: 130000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 750 cm²

3 / 3

IGOR LAH – kandidat za novega lastnika Pivovarne Laško, pravi, da je zelo natančno proučil finančno situacijo družbe in da ga je preamila poslovna priložnost.

FOTO IGOR ZAPLATIL